

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 236/09-9

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 2. septembra 2009 predbežne prerokoval sťažnosť MUDr. D. B., B., vo veci namietaného porušenia jeho základného práva podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Slovenskej komory exekútorov a Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť MUDr. D. B. o d m i e t a pre nedostatok právomoci na jej prerokovanie.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 14. mája 2009 doručená sťažnosť MUDr. D. B. (ďalej len „sťažovateľ“) vo veci namietaného porušenia jeho základného práva podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Slovenskej komory exekútorov (ďalej len „komora exekútorov“) a Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky (ďalej len „ministerstvo spravodlivosti“) vo veci sťažnosti sťažovateľa na súdneho exekútora Ing. F. S., Exekútorský úrad B. (ďalej len „exekútor“).

Zo sťažnosti vyplynulo, že sťažovateľ podal 12. októbra 2007 na exekútora sťažnosť komore exekútorov, v ktorej namietal nečinnosť exekútora pri vymáhaní pohľadávky. Táto sťažnosť nebola podľa sťažovateľa vybavená ani po jednom roku, podobne ako jeho sťažnosť adresovaná ministerstvu spravodlivosti z 3. júla 2008. Ministerstvo spravodlivosti podľa sťažovateľa porušuje „Čl. 13 medzinárodného dohovoru - právo na účinný opravný prostriedok“.

Sťažovateľ ďalej uvádza: „SKE je povinná vybaviť sťažnosť bezodkladne, najneskôr do 2 mesiacov od dňa jej doručenia. Nestalo sa. Sťažnosť MS SR zo dňa 03. 07. 2008 proti nečinnosti SKE nebola vybavená dodnes ani po 10-mesiacoch. Úhrne sťažnosť na nečinnosť exekútora bola podaná dňa 27. 10. 2007 a dodnes nie je vyriešená, hoci je jednoduchá a jasná. Prietahy sú dlhé 1-rok 7-mesiacov.“

Na základe uvedeného sťažovateľ navrhuje, aby ústavný súd prijal tento nález:

„II.A. Slovenská komora exekútorov SR a Ministerstvo spravodlivosti SR porušujú základné práva sťažovateľa D. B., čl. 48 ods. 1 - právo na konanie bez zbytočných prietahov a čl. 6 ods. 1 a čl. 13 Medzinárodného dohovoru .

II.B. Ústavný sud Slovenskej republiky prikazuje Slovenskej komore exekútorov vo veci SKE 630/08, 413-4032/07 konať bezodkladne a rovnako prikazuje MS SR konať bezodkladne a v lehote 15 dní vec ukončiť spravodlivo.

II.C. Slovenská komora exekútorov je povinná zaplatiť D. B. zadosťučinenie vo výške škody spôsobenej nečinnosťou exekútorov podľa čl. 46 ods. 3 - sumu 150 000 Eur a Ministerstvo spravodlivosti SR je povinné zaplatiť zadosťučinenie D. B. vo výške 300 000 Eur, obe platby v lehote 15 dní od doručenia Nálezu ústavného súdu.

II.D. Slovenská komora exekútorov je povinná zaplatiť trovy advokátovi a sťažovateľovi v lehote 15 dní.“

II.

Ústavný súd ako nezávislý súdny orgán ochrany ústavnosti rozhoduje podľa čl. 127 ods. 1 ústavy o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa čl. 140 ústavy podrobnosti o organizácii ústavného súdu, o spôsobe konania pred ním a o postavení jeho sudcov ustanoví zákon.

Podmienky konania o sťažnostiach sú upravené v ustanoveniach § 20 a § 49 až § 56 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“), pričom nesplnenie všeobecnej alebo osobitnej podmienky je dôvodom na odmietnutie sťažnosti podľa § 25 ods. 2 citovaného zákona.

Ústavný súd podľa ustanovenia § 25 ods. 1 zákona o ústavnom súde každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa. Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v ustanovení § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

Podstata námietok sťažovateľa spočíva v jeho nespokojnosti s postupom komory exekútorov a ministerstva spravodlivosti. Konanie týchto orgánov je podľa neho poznamenané zbytočnými priet'ahmi a zároveň je mu zo strany ministerstva spravodlivosti odopreté právo na účinný prostriedok nápravy tohto stavu.

Podľa čl. 142 ods. 1 ústavy súdy rozhodujú v občianskoprávných a trestnoprávných veciach; súdy preskúmavajú aj zákonnosť rozhodnutí orgánov verejnej správy a zákonnosť rozhodnutí, opatrení alebo iných zásahov orgánov verejnej moci, ak tak ustanoví zákon.

Podľa čl. 124 ústavy ústavný súd je nezávislým súdnym orgánom ochrany ústavnosti.

Ústavný súd pri predbežnom prerokovaní sťažnosti skúmal jej opodstatnenosť, t. j. či postupom komory exekútorov a ministerstva spravodlivosti pri vybavovaní podnetu sťažovateľa mohlo dôjsť k porušeniu ním označených základných práv, a skúmal tiež, či v danej veci je daná jeho právomoc.

Ústavný súd z priloženej písomnej dokumentácie k sťažnosti zistil, že komora exekútorov sa s podaním sťažovateľa zo 14. septembra 2007 oboznámila a postúpila ju kontrolórovi Slovenskej komory exekútorov a samotnému exekútorovi na vyjadrenie. Po prešetrení sťažnosti dospela komora k záveru, že sťažnosť je opodstatnená a na základe toho bol podaný návrh na začatie disciplinárneho konania, o čom bol sťažovateľ informovaný listom z 13. marca 2008.

Ústavný súd zároveň konštatuje, že sťažovateľom namietané vybavenie jeho sťažnosti nemá povahu rozhodnutia podľa čl. 127 ústavy.

Keďže však sťažovateľ po necelých štyroch mesiacoch o oznámení o začatí disciplinárneho konania usúdil, že komora ho neinformovala o výsledku disciplinárneho konania v primeranej lehote, obrátil sa 3. júla 2008 so sťažnosťou na prietahy v konaní č. SKE 630/08 a 413-4032/07 na ministerstvo spravodlivosti. Podľa sťažovateľa táto jeho sťažnosť zostala nevybavená.

Podľa čl. 142 ods. 1 ústavy súdy preskúmavajú aj zákonnosť rozhodnutí orgánov verejnej správy a zákonnosť rozhodnutí, opatrení alebo iných zásahov orgánov verejnej moci, ak tak ustanoví zákon. Podľa § 7 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len

„OSP“) v občianskom súdnom konaní súdy preskúmavajú aj zákonnosť rozhodnutí orgánov verejnej správy a zákonnosť rozhodnutí, opatrení alebo iných zásahov orgánov verejnej moci, pokiaľ ich podľa zákona neprejednávajú a nerozhodujú o nich iné orgány.

Slovenská komora exekútorov ako orgán záujmovej samosprávy patrí do sústavy orgánov verejnej správy. V zmysle § 244 ods. 2 OSP v správnom súdnictve preskúmavajú súdy zákonnosť rozhodnutí a postupov aj orgánov záujmovej samosprávy, pričom postupom takéhoto orgánu sa rozumie aj jeho nečinnosť. Podľa § 250t ods. 1 OSP fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá tvrdí, že orgán verejnej správy nekoná bez vážneho dôvodu spôsobom ustanoveným právnym predpisom tým, že je v konaní nečinný, môže sa domáhať, aby súd vyslovil povinnosť orgánu verejnej správy vo veci konať a rozhodnúť.

Z citovaných právnych záverov vyplýva, že ak sťažovateľ tvrdí, že boli jeho základné práva porušené nečinnosťou orgánu verejnej správy, vo veci bola daná právomoc všeobecného súdu v správnom súdnictve rozhodovať o nečinnosti orgánu verejnej správy, túto možnosť však sťažovateľ nevyužil.

Vzhľadom na uvedené ústavný súd odmietol sťažnosť sťažovateľa už po jej predbežnom prerokovaní, pretože dospel k záveru, že v danom prípade nie je daná jeho právomoc.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 2. septembra 2009